Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK TRIBUNÁLU (šestého senátu)

25. června 2020*

„Odrůdová práva – Žádost o změnu data zániku odrůdového práva Společenství uděleného pro odrůdu Siberia z druhu *Lilium L* – Odvolání podané k odvolacímu senátu OÚS – Nepřípustnost – Povinnost uvést odůvodnění – Článek 75 nařízení (ES) č. 2100/94 – Účinná soudní ochrana – Článek 67 odst. 1 a článek 87 nařízení č. 2100/94 – Oprava zjevných nesprávností – Článek 53 odst. 4 nařízení (ES) č. 874/2009“

Ve věci T-737/18,

Siberia Oriental BV, se sídlem v ’t Zand (Nizozemsko), zastoupená T. Overdijkem, advokátem,

žalobkyně,

proti

Odrůdovému úřadu Společenství (OÚS), zastoupenému M. Ekvadem, F. Mattinou a O. Lamberti, jako zmocněnci,

žalovanému,

jejímž předmětem je žaloba podaná proti rozhodnutí odvolacího senátu OÚS ze dne 15. října 2018 (věc A 009/2017), týkajícímu se žádosti o změnu data zániku odrůdového práva uděleného pro odrůdu Siberia z druhu *Lilium L.*,

TRIBUNÁL (šestý senát),

ve složení A. Marcoulli, předsedkyně, C. Iliopoulos (zpravodaj) a R. Norkus, soudci,

vedoucí soudní kanceláře: A. Juhász-Tóth, radová,

s přihlédnutím k žalobě došlé soudní kanceláři Tribunálu dne 17. prosince 2018,

s přihlédnutím k vyjádření k žalobě došlému soudní kanceláři Tribunálu dne 1. dubna 2019,

po jednání konaném dne 23. ledna 2020,

vydává tento

* Jednací jazyk: angličtina.

Rozsudek

Skutečnosti předcházející sporu

1 Dne 28. července 1995 podala žalobkyně Siberia Oriental BV žádost o odrůdové právo Společenství u Odrůdového úřadu Společenství (OÚS) na základě nařízení Rady (ES) č. 2100/94 ze dne 27. července 1994 o odrůdových právech Společenství (Úř. věst. 1994, L 227, s. 1; Zvl. vyd. 03/16, s. 390). Tato žádost byla zapsána do rejstříku pod číslem 1995/0101.

2 Rostlinnou odrůdou, pro niž bylo o odrůdové právo Společenství požádáno, je odrůda Siberia náležející k druhu *Lilium L.*

3 Žalobkyně ve své žádosti o udělení odrůdového práva Společenství uvedla, že tato odrůda byla poprvé uvedena na trh na území Evropské unie v lednu 1993. První národní osvědčení o odrůdovém právu uděleném pro tuto odrůdu bylo vydáno dne 8. dubna 1993 v Nizozemsku, tedy před vstupem nařízení č. 2100/94 v platnost.

4 OÚS v rozhodnutí ze dne 2. srpna 1996 (dále jen „rozhodnutí o udělení“) udělil odrůdové právo Společenství pro odrůdu Siberia a datum zániku tohoto práva stanovil na 1. února 2018. Toto datum zániku práva bylo převzato do Rejstříku odrůdových práv Společenství (dále jen „rejstřík“) uvedeného v článku 87 nařízení č. 2100/94.

5 V e-mailu ze dne 24. října 2011 žalobkyně vyzvala OÚS, aby poskytl vysvětlení ohledně metody, kterou v roce 1996 použil pro výpočet doby trvání odrůdového práva Společenství uděleného pro odrůdu Siberia. V e-mailu zaslaném následující den OÚS sdělil žalobkyni požadované informace.

6 V letech 2015 až 2017 OÚS a žalobkyně pokračovaly ve výměně korespondence ohledně metody výpočtu doby trvání odrůdového práva uděleného pro odrůdu Siberia.

7 Dne 24. srpna 2017 žalobkyně zopakovala svůj názor, že doba trvání odrůdového práva uděleného pro odrůdu Siberia měla být nejprve vypočítána na základě článku 19 nařízení č. 2100/94. Navíc podle jejího názoru měl OÚS následně snížit trvání odrůdového práva podle čl. 116 odst. 4 tohoto nařízení odečtením období mezi prvním uvedením odrůdy Siberia na trh a vstupem uvedeného nařízení v platnost. Žalobkyně proto OÚS požádala, aby změnil datum zániku odrůdového práva Společenství uděleného pro odrůdu Siberia tak, že datum 1. února 2018 nahradí datem 30. dubna 2020.

8 OÚS v rozhodnutí ze dne 23. října 2017 prohlásil žádost o změnu data zániku odrůdového práva Společenství zapsaného do rejstříku pro odrůdu Siberia za nepřípustnou. Zaprvé měl za to, že lhůta dvou měsíců stanovená v článku 69 nařízení č. 2100/94 k podání odvolání proti rozhodnutí o udělení již uplynula. Zadruhé byl toho názoru, že čl. 53 odst. 4 a 5 nařízení Komise (ES) č. 874/2009 ze dne 17. září 2009, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Rady (ES) č. 2100/94, pokud jde o řízení před OÚS (Úř. věst. 2009, L 251, s. 3), se v projednávané věci neuplatní, jelikož v rozhodnutí OÚS nejsou žádné jazykové chyby, chyby v psaní ani zjevné nesprávnosti. Zatřetí OÚS tvrdil, že neexistuje právní základ pro změnu data zápisu odrůdového práva Společenství do rejstříku.

9 Dne 23. listopadu 2017 podala žalobkyně na základě článku 67 nařízení č. 2100/94 odvolání k odvolacímu senátu OÚS proti rozhodnutí ze dne 23. října 2017. Toto odvolání obsahovalo rovněž žádost o nápravu podle článku 70 nařízení č. 2100/94.

10 Rozhodnutím ze dne 8. prosince 2017 OÚS žádost o nápravu podle článku 70 nařízení č. 2100/94 zamítl.

11 Ústní jednání před odvolacím senátem se konalo dne 24. září 2018. Na jednání žalobkyně zejména tvrdila, že její odvolání je přípustné v rozsahu, v němž je založeno na článcích 67 a 87 nařízení č. 2100/94. Jako právní základ svého odvolání žalobkyně uplatňovala i čl. 53 odst. 4 nařízení č. 874/2009 a povinnost OÚS opravit i bez návrhu případné chyby v rejstříku.

12 Rozhodnutím ze dne 15. října 2018 (dále jen „napadené rozhodnutí“) odvolací senát OÚS odmítl odvolání jako nepřípustné.

13 Na prvním místě měl odvolací senát za to, že odvolání nemůže být založeno na článku 67 ve spojení s článkem 87 nařízení č. 2100/94, neboť podle jeho názoru se tato ustanovení týkají prvotního zápisu data zániku uděleného odrůdového práva Společenství do rejstříku, a nikoli změny takového zápisu.

14 Na druhém místě byl toho názoru, že odvolání nemůže být založeno ani na čl. 53 odst. 4 nařízení č. 874/2009. Podle odvolacího senátu totiž rozhodnutí OÚS ze dne 23. října 2017, kterým posledně uvedený zamítl žádost o změnu data zániku, není rozhodnutím, proti němuž lze podat odvolání na základě čl. 67 odst. 1 nařízení č. 2100/94. Není zejména rozhodnutím týkajícím se zápisu údajů do rejstříku ve smyslu článku 87 nařízení č. 2100/94 nebo jejich výmazu z tohoto rejstříku. Odvolací senát uvedl, že totéž platí i ohledně údajného odmítnutí OÚS vykonat pravomoc, která mu byla udělena, a to pravomoc opravit i bez návrhu případné chyby v rejstříku.

15 Na třetím místě odvolací senát, který souhlasil s odůvodněním rozhodnutí ze dne 23. října 2017, uvedl, že údajnou chybu ve výpočtu data zániku odrůdového práva Společenství nelze považovat za zjevnou nesprávnost ve smyslu čl. 53 odst. 4 nařízení č. 874/2009. Doplnil, že čl. 116 odst. 4 čtvrtá odrážka nařízení č. 2100/94 může být *prima facie* vykládán několika způsoby.

16 Na čtvrtém a posledním místě dospěl odvolací senát k závěru, že odvolání je nepřípustné z důvodu, že bylo podáno po uplynutí lhůty dvou měsíců stanovené v článku 69 nařízení č. 2100/94. Vzhledem k tomu, že odvolací senát prohlásil odvolání za nepřípustné, nerozhodoval o výkladu článku 116 nařízení č. 2100/94.

Návrhová žádání účastníků řízení

17 Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

– zrušil napadené rozhodnutí;

– uložil OÚS, aby do rejstříku namísto data zániku, které je v něm v současné době uvedeno, zapsal datum 30. dubna 2020.

18 OÚS navrhuje, aby Tribunál:

– zamítl žalobu;

– uložil žalobkyni, aby nahradila náklady, které vynaložil.

Právní otázky

K přípustnosti

K přípustnosti druhého bodu návrhových žádání žalobkyně

19 V rámci druhého bodu návrhových žádání žalobkyně navrhuje, aby Tribunál OÚS nařídil, aby do rejstříku namísto data zániku, které je v něm v současné době uvedeno, zapsal datum 30. dubna 2020.

20 OÚS ve vyjádření k žalobě tvrdí, že tento druhý bod návrhových žádání je nepřípustný.

21 Z ustálené judikatury vyplývá, že v rámci žaloby podané k unijnímu soudu proti rozhodnutí odvolacího senátu OÚS je OÚS povinen v souladu s čl. 73 odst. 6 nařízení č. 2100/94 učinit opatření, aby vyhověl rozsudku unijního soudu. Tribunálu tedy nepřísluší, aby uděloval příkazy OÚS, jemuž přísluší vyvodit důsledky z výroku a odůvodnění rozsudků unijního soudu [v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 5. února 2019, Mema v. OÚS [Braeburn 78 (11078)], T-177/16, EU:T:2019:57, bod 29; obdobně viz rovněž rozsudek ze dne 11. července 2007, El Corte Inglés v. OHIM – Bolaños Sabri (PiraÑAM diseño original Juan Bolaños), T-443/05, EU:T:2007:219, bod 20 a citovaná judikatura].

22 Druhý bod návrhových žádání je tudíž nepřípustný, jelikož směřuje k tomu, aby Tribunál nařídil OÚS změnit datum, které je v rejstříku zapsáno jako datum zániku odrůdového práva Společenství uděleného pro odrůdu Siberia.

K přípustnosti odkazů na argumenty uplatněné před odděleními OÚS

23 OÚS namítá nepřípustnost obecných odkazů žalobkyně na tvrzení a vyjádření předložená během řízení před odvolacím senátem OÚS.

24 Pokud jde o odkaz, který žalobkyně v bodě 5.24 žaloby učinila na konkrétní body vyjádření, které předložila v průběhu správního řízení před OÚS a které ostatně nepředložila jakožto přílohu žaloby, je třeba v tomto ohledu argumenty, na které je takto odkazováno, odmítnout jako nepřípustné.

25 Podle čl. 21 prvního pododstavce statutu Soudního dvora Evropské unie, který se v souladu s čl. 53 prvním pododstavcem uvedeného statutu použije na řízení před Tribunálem, a podle čl. 177 odst. 1 písm. d) jednacího řádu Tribunálu totiž musí každá žaloba obsahovat mimo jiné stručný popis dovolávaných žalobních důvodů. Tyto údaje musí být dostatečně jasné a přesné pro to, aby umožnily žalovanému připravit si obranu a Tribunálu rozhodnout o žalobě. Totéž platí pro každé návrhové žádání, které musí být doprovázeno důvody a argumenty umožňujícími jak žalovanému, tak soudu posoudit jejich opodstatněnost. Základní skutkové a právní okolnosti, na kterých je žaloba založena, tak musí vyplývat, přinejmenším stručně, ale uceleně a srozumitelně z textu samotné žaloby. Ačkoli lze obsah žaloby podpořit a doplnit v konkrétních bodech odkazy na výňatky z písemností, které tvoří její přílohu, obecný odkaz na jiné písemnosti nemůže zhojit neexistenci základních prvků právní argumentace, které musejí být uvedeny v žalobě. Obdobné požadavky platí i pro výtky nebo argumenty uváděné na podporu žalobního důvodu [viz rozsudek ze dne 11. dubna 2019, Fomanu v. EUIPO – Fujifilm Imaging Germany (Vyobrazení motýla), T-323/18, nezveřejněný, EU:T:2019:243, bod 17 a citovaná judikatura]. Tribunálu mimoto nepřísluší, aby zastoupil účastníky řízení tím, že by se pokoušel v dokumentech, na které se odvolávají, vyhledat relevantní skutečnosti [viz rozsudek ze dne 9. března 2018, Recordati Orphan Drugs v. EUIPO – Laboratorios Normon (NORMOSANG), T-103/17, nezveřejněný, EU:T:2018:126, bod 24 a citovaná judikatura].

26 V projednávané věci žalobkyně v bodě 5.24 žaloby pouze odkazuje na „bod 4.4 svého vyjádření ze dne 23. listopadu 2017, které se týká merita věci, a na body 3 a 4 spisu předloženého na jednání konaném dne 24. září 2018“ a zdůrazňuje, že argumenty uplatněné v rámci řízení před odvolacím senátem OÚS musí být rovněž považovány za součást argumentace uplatněné v rámci projednávané žaloby. Vedle skutečnosti, že vyjádření a spis, na které žalobkyně odkazuje, nebyly přiloženy k žalobě, však učiněný odkaz nemůže zhojit neexistenci základních prvků právní argumentace, které musejí být uvedeny v žalobě.

27 Z výše uvedeného vyplývá, že odkaz, který žalobkyně v bodě 5.24 žaloby učinila na argumenty uvedené v dokumentech, které předložila během správního řízení před OÚS, není v rámci projednávané žaloby přípustný.

K věci samé

28 Na podporu žaloby uplatňuje žalobkyně dva žalobní důvody, z nichž první vychází z porušení podstatných procesních náležitostí, k němuž došlo v podstatě z důvodu neexistence odůvodnění, a druhý vychází z porušení nařízení č. 2100/94 nebo jakéhokoli právního pravidla týkajícího se jeho uplatnění, včetně Smlouvy o EU a Smlouvy o FEU. Žalobkyně zejména tvrdí, že její odvolání podané k odvolacímu senátu bylo přípustné.

29 Je třeba nejprve zkoumat druhý žalobní důvod a poté první žalobní důvod.

K druhému žalobnímu důvodu, který vychází z toho, že se odvolací senát OÚS dopustil nesprávného právního posouzení, když odvolání, které k němu bylo podáno, prohlásil za nepřípustné

30 Druhý žalobní důvodu má dvě části, kterými žalobkyně zpochybňuje posouzení OÚS, že odvolání je nepřípustné.

– K první části druhého žalobního důvodu, která v podstatě vychází z porušení článku 67 ve spojení s článkem 87 nařízení č. 2100/94 a z omezení procesních prostředků, které mají držitelé odrůdových práv Společenství k dispozici v případě zjevných nesprávností

31 Žalobkyně tvrdí, že se odvolací senát dopustil pochybení, když měl za to, že odvolání nemůže být založeno na článku 67 ve spojení s článkem 87 nařízení č. 2100/94, neboť podle odvolacího senátu se tato ustanovení týkají prvotního zápisu data zániku uděleného odrůdového práva Společenství do rejstříku, a nikoli změny takového zápisu. Žalobkyně namítá, že odvolací senát ve svém odůvodnění uměle rozlišuje mezi prvotním zápisem data zániku odrůdového práva Společenství a změnou takového zápisu.

32 Rozhodnutí, kterým byla zamítnuta žádost o opravu data zániku odrůdového práva Společenství, jak je uvedeno v rejstříku, podle žalobkyně jasně spadá pod pojem „zápis[…] [nebo] výmaz[…] údajů v rejstříku“ ve smyslu článku 87 nařízení č. 2100/94. Žalobkyně je toho názoru, že napadené rozhodnutí vede k nespravedlivému omezení procesních prostředků, které mají držitelé odrůdových práv Společenství k dispozici v případě zjevných nesprávností, k nimž došlo při zápisu údajů do rejstříku.

33 OÚS argumenty žalobkyně popírá.

34 Je třeba připomenout, že právní jistota patří mezi obecné zásady uznávané v unijním právu. Konečná povaha správního rozhodnutí, kterou toto rozhodnutí získá po uplynutí přiměřených lhůt k podání opravného prostředku nebo vyčerpáním procesních prostředků, k uvedené jistotě přispívá, z čehož plyne, že unijní právo nevyžaduje, aby byl správní orgán v zásadě povinen přehodnotit správní

rozhodnutí, které se takto stalo konečným (rozsudek ze dne 13. ledna 2004, Kühne & Heitz, C-453/00, EU:C:2004:17, bod 24; rozsudek ze dne 12. února 2008, Kempter, C-2/06, EU:C:2008:78, bod 37, a rozsudek ze dne 4. října 2012, Bjankov, C-249/11, EU:C:2012:608, bod 76). Navíc smyslem lhůt pro podání opravného prostředku je ochrana právní jistoty, neboť zamezují tomu, aby unijní akty zakládající právní účinky byly donekonečna zpochybňovány (rozsudek ze dne 9. března 1994, TWD Textilwerke Deggendorf, C-188/92, EU:C:1994:90, bod 16).

35 V projednávané věci je třeba konstatovat, že dostupné procesní prostředky, jakož i lhůty, ve kterých může být podáno odvolání, jsou uvedeny v nařízení č. 2100/94.

36 Článek 67 odst. 1 nařízení č. 2100/94 totiž uvádí, že „[p]roti rozhodnutí [OÚS] podle článků 20, 21, 59, 61, 62, 63 a 66, jakož i rozhodnutí týkající[mu] se […] zápisu a výmazu údajů v rejstříku uvedeném v článku 87 […], lze podat odvolání“.

37 Podle článku 69 nařízení č. 2100/94 musí být takové odvolání podáno písemně „do dvou měsíců od doručení rozhodnutí, pokud je určeno osobě, která se odvolává, jinak do dvou měsíců po oznámení rozhodnutí […]“.

38 Kromě toho podle čl. 87 odst. 2 písm. e) nařízení č. 2100/94 vede OÚS Rejstřík odrůdových práv Společenství, do kterého se po udělení odrůdového práva Společenství zapisuje mimo jiné den počátku a ukončení ochrany odrůdy ve Společenství.

39 Zaprvé z těchto skutečností vyplývá, že čl. 67 odst. 1 nařízení č. 2100/94 ve spojení s čl. 87 odst. 2 písm. e) téhož nařízení stanoví odvolání pouze proti rozhodnutím OÚS, který v rámci udělení odrůdového práva Společenství stanoví den počátku a ukončení uvedené ochrany. Na rozhodnutí OÚS napadené před odvolacím senátem, které zamítá žádost o opravu podanou žalobkyní, se tato ustanovení nevztahují.

40 Zadruhé je třeba připomenout, že rozhodnutím ze dne 2. srpna 1996 udělil OÚS odrůdové právo Společenství pro odrůdu Siberia a stanovil datum zániku tohoto práva na 1. února 2018. Dále je nesporné, že žalobkyně byla seznámena s rozhodnutím o udělení, které stanovilo sporné datum zániku, a nepodala odvolání ve lhůtě dvou měsíců od doručení tohoto rozhodnutí. Žalobkyně v bodě 4.4 své žaloby i na jednání před Tribunálem výslovně uznala, že nepodala odvolání ve lhůtě stanovené v článku 69 nařízení č. 2100/94. Ačkoli žalobkyně mohla napadnout toto rozhodnutí na základě čl. 67 odst. 1 nařízení č. 2100/94 (obdobně viz rozsudek ze dne 9. března 1994, TWD Textilwerke Deggendorf, C-188/92, EU:C:1994:90, bod 24), neuplatnila ve stanovené lhůtě procesní prostředky, které měla k dispozici podle nařízení č. 2100/94. Rozhodnutí o udělení tedy nabylo po uplynutí stanovené lhůty právní moci (obdobně viz rozsudek ze dne 9. března 1994, TWD Textilwerke Deggendorf, C-188/92, EU:C:1994:90, bod 13).

41 V tomto rámci nelze žalobkyni umožnit, aby obnovila běh lhůty pro podání odvolání tím, že tvrdí, že její žádost o opravu ze dne 24. srpna 2017 spadá pod „zápis[…] [nebo] výmaz[…] údajů v rejstříku uvedeném v článku 87 [nařízení č. 2100/94]“. Kdyby totiž žalobkyně mohla podat odvolání na základě článku 67 ve spojení s článkem 87 nařízení č. 2100/94 poté, co podala žádost o opravu data zániku odrůdového práva Společenství a OÚS tuto žádost zamítl, byla by tím dotčena konečná povaha rozhodnutí o udělení. Každý držitel odrůdového práva Společenství by mohl obejít lhůtu pro podání odvolání stanovenou v článku 69 nařízení č. 2100/94 tím, že by stejně jako žalobkyně po uplynutí této lhůty požádal o změnu v rejstříku a podal odvolání proti zamítavému rozhodnutí OÚS. Takové obcházení lhůty pro podání odvolání nelze připustit (obdobně viz rozsudek ze dne 21. března 2014, Yusef v. Komise, T-306/10, EU:T:2014:141, body 54 a 55).

42 Je pravda, že podle ustálené judikatury platí, že existence nových podstatných skutečností může odůvodnit předložení návrhu směřujícího k novému přezkumu rozhodnutí, které nebylo zpochybněno ve lhůtě (viz rozsudek ze dne 21. března 2014, Yusef v. Komise, T-306/10, EU:T:2014:141, bod 60 a citovaná judikatura). Žalobkyně však neuplatňuje existenci takových nových podstatných skutečností, které by mohly podpořit její žádost o změnu data zániku odrůdového práva Společenství.

43 Žalobkyně nemůže v tomto ohledu účelně tvrdit, že několik let po přijetí rozhodnutí o udělení vyvstaly pochybnosti ohledně správnosti data zániku. Ani informace, které OÚS na žádost žalobkyně poskytl ohledně způsobu výpočtu doby trvání odrůdového práva Společenství, nepředstavují nové skutečnosti odůvodňující, aby žalobkyně – která včas nevyužila procesní prostředky, které měla k dispozici na základě nařízení č. 2100/94 – mohla podat odvolání proti odmítnutí OÚS změnit sporné datum, a mohla tak obejít lhůtu pro podání odvolání proti rozhodnutí o udělení (obdobně viz rozsudek ze dne 14. června 2018, Spagnolli a další v. Komise, T-568/16 et T-599/16, EU:T:2018:347, bod 131).

44 Kromě toho rozsudek ze dne 20. prosince 2017, Incyte (C-492/16, EU:C:2017:995), kterého se žalobkyně dovolává na podporu svého stanoviska, nevyvrací výše uvedená zjištění. Ve věci, v níž byl vydán uvedený rozsudek, se totiž datum uplynutí doby platnosti dodatkového ochranného osvědčení vydaného pro léčivý přípravek vnitrostátním úřadem ukázalo být nesprávné s ohledem na rozsudek, který Soudní dvůr vydal později v řízení o předběžné otázce (rozsudek ze dne 20. prosince 2017, Incyte, C-492/16, EU:C:2017:995, body 23, 48 a 49). To znamená, že v uvedené věci nastala nová podstatná skutečnost, a sice rozsudek Soudního dvora upřesňující způsoby výpočtu doby ochrany. Tak tomu není v projednávané věci a judikatura, které se žalobkyně dovolává, tedy nemůže být uplatněna.

45 S ohledem na výše uvedené je třeba zamítnout první část druhého žalobního důvodu jako neopodstatněnou.

– K druhé části druhého žalobního důvodu, jež v podstatě vychází z porušení čl. 53 odst. 4 nařízení č. 874/2009

46 Podle žalobkyně měl odvolací senát v bodě II. A.3 napadeného rozhodnutí nesprávně za to, že odvolání nemůže být založeno na čl. 53 odst. 4 nařízení č. 874/2009. Na podporu svého stanoviska žalobkyně uvádí několik argumentů.

47 Zaprvé žalobkyně tvrdí, že uvedené ustanovení ukládá OÚS povinnost opravit zjevné nesprávnosti. Navíc proti odmítnutí tohoto úřadu splnit tuto povinnost lze podat odvolání na základě článku 67 nařízení č. 2100/94, neboť se jedná o rozhodnutí týkající se zápisu údajů do rejstříku uvedeného v článku 87 daného nařízení nebo jejich výmazu z tohoto rejstříku. Žalobkyně je toho názoru, že i když se uplatní doslovné znění článku 67 nařízení č. 2100/94, a proti takovému rozhodnutí nelze z tohoto důvodu podat odvolání, musí být možné podat opravný prostředek na základě obecné zásady unijního práva, podle které platí, že „každá osoba musí mít právo na účinný opravný prostředek proti rozhodnutím, která mohou zasáhnout do práva přiznaného Smlouvami“, neboť je třeba dospět k závěru, že tato formulace zahrnuje takový nástroj, jakým je nařízení č. 2100/94.

48 Zadruhé žalobkyně tvrdí, že změna data, které je v rejstříku zapsáno jako datum zániku odrůdového práva Společenství, může zásadu právní jistoty ohrozit s menší pravděpodobností než zásadnější změny, které mohou vyplynout z přezkumu rozhodnutí. Na podporu svého tvrzení se žalobkyně dovolává rozsudku ze dne 20. prosince 2017, Incyte (C-492/16, EU:C:2017:995). Podle jejího názoru má navíc zápis podstatných informací týkajících se zapsaných odrůdových práv Společenství do rejstříku vytvořit spolehlivý zdroj informací, a zajistit tak právní jistotu nezbytnou pro ochranu zájmů třetích osob. Nesprávnost v rejstříku je tedy třeba opravit bez ohledu na uplynutí určité doby.

49 Zatřetí žalobkyně tvrdí, že oprava zjevných nesprávností na základě čl. 53 odst. 4 nařízení č. 874/2009 nepodléhá žádné lhůtě. Nařízení č. 874/2009 totiž podle jejího názoru neobsahuje v tomto ohledu žádné ustanovení. Na podporu své argumentace uplatňuje rozsudek Raad van State (Státní rada, Nizozemsko) vydaný dne 18. února 2015 ve věci Syngenta v. Nizozemský patentový úřad. Uvádí, že ve věci, v níž byl vydán uvedený rozsudek, relevantní ustanovení unijního práva v použitelném nařízení nestanovilo žádnou lhůtu pro opravení nesprávnosti, a tvrdí, že totéž platí pro čl. 53 odst. 4 nařízení č. 874/2009.

50 OÚS argumenty žalobkyně popírá.

51 Aniž je třeba rozhodovat o otázce, zda proti rozhodnutí OÚS na základě čl. 53 odst. 4 nařízení č. 874/2009 může být podáno odvolání na základě článku 67 nařízení č. 2100/94, je třeba mít za to, že nesprávnost, které se žalobkyně dovolává, nespadá do působnosti uvedeného čl. 53 odst. 4.

52 Článek 53 odst. 4 nařízení č. 874/2009 totiž stanoví, že jazykové chyby, chyby v psaní a zjevné nesprávnosti v rozhodnutí OÚS se opraví. Z tohoto znění vyplývá, že opravy provedené na základě tohoto ustanovení mohou mít za cíl pouze opravu pravopisných nebo gramatických chyb, chyb v psaní – jako jsou chyby ve jménech účastníků řízení – nebo chyb, které jsou natolik zjevné, že žádný jiný text, než je ten, který vyplývá z opravy, nepřichází v úvahu [obdobně viz rozsudek ze dne 9. září 2011, dm-drogerie markt v. OHIM – Distribuciones Mylar (dm), T-36/09, EU:T:2011:449, bod 73].

53 S ohledem na význam závazného charakteru výroku konečného rozhodnutí přijatého příslušným orgánem a s ohledem na dodržování zásady právní jistoty je třeba pravidlo umožňující výjimečně následně opravit takové rozhodnutí vykládat striktně. Pojem „zjevná nesprávnost“ je tedy omezen na takové zjevné vady formální povahy, jako je chyba v psaní, jejichž chybnost vyplývá jasně z obsahu samotného rozhodnutí a kterými není dotčen rozsah a podstata přijatého rozhodnutí, tak jak je charakterizováno svým výrokem a odůvodněním. Naproti tomu pojem „zjevná nesprávnost“ ve smyslu čl. 53 odst. 4 nařízení č. 874/2009 nemůže zahrnovat pochybení, kterým je stižena legalita podstaty napadeného rozhodnutí [obdobně viz rozsudek ze dne 14. prosince 2006, Gagliardi v. OHIM – Norma Lebensmittelfilialbetrieb (MANŮ MANU), T-392/04, nezveřejněný, EU:T:2006:400, bod 55, a rozsudek ze dne 18. října 2011, Reisenthel v. OHIM – Dynamic Promotion (Přepravky a koše), T-53/10, EU:T:2011:601, bod 35].

54 V projednávané věci žalobkyně žádá změnu data zániku odrůdového práva Společenství uděleného pro odrůdu Siberia. Takovou změnou by přitom byl dotčen rozsah a podstata rozhodnutí o udělení, které stanovilo trvání tohoto práva. Provedení takové změny totiž předpokládá předem určit, jak má být vykládáno nařízení č. 2100/94, zejména jeho ustanovení relevantní pro výpočet doby trvání odrůdového práva. Žalobkyně a OÚS se ostatně nedokázaly shodnout na takovém výkladu, a to navzdory jejich korespondenci trvající několik let. Z toho vyplývá, že žádost žalobkyně o změnu nelze považovat za žádost o opravu jazykové chyby, chyby v psaní nebo zjevné nesprávnosti ve smyslu čl. 53 odst. 4 nařízení č. 874/2009.

55 Vzhledem k tomu, že v projednávané věci nejsou splněny podmínky pro uplatnění čl. 53 odst. 4 nařízení č. 874/2009, je třeba odmítnout argumenty žalobkyně, že její odvolání je přípustné na základě tohoto ustanovení.

56 S ohledem na výše uvedené je třeba druhou část druhého žalobního důvodu zamítnout jako neopodstatněnou, a tudíž zamítnout druhý žalobní důvod v plném rozsahu.

K prvnímu žalobnímu důvodu, který v podstatě vychází z porušení povinnosti uvést odůvodnění, jelikož odvolací senát OÚS neodpověděl na argument, který mu byl předložen

57 Žalobkyně v podstatě tvrdí, že odvolací senát OÚS nesplnil svou povinnost uvést odůvodnění, když nepřezkoumal její argument týkající se povinnosti OÚS opravit bez návrhu chyby v rejstříku.

58 OÚS argumenty žalobkyně popírá.

59 Je třeba připomenout, že podle článku 75 nařízení č. 2100/94 musí být rozhodnutí OÚS odůvodněna. Tato povinnost má tentýž rozsah jako povinnost zakotvená v článku 296 SFEU [v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 5. února 2019, Braeburn 78 (11078), T-177/16, EU:T:2019:57, bod 43]. Podle ustálené judikatury týkající se článku 296 SFEU platí, že povinnost uvést odůvodnění má dvojí cíl, kterým je jednak umožnit zúčastněným osobám seznámit se s důvody, pro které bylo opatření přijato, za účelem obrany jejich práv a jednak unijnímu soudu vykonat přezkum legality rozhodnutí [v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 10. května 2012, Rubinstein a L'Oréal v. OHIM, C-100/11 P, EU:C:2012:285, bod 111; rozsudek ze dne 30. června 2010, Matratzen Concord v. OHIM – Barranco Schnitzler (MATRATZEN CONCORD), T-351/08, nezveřejněný, EU:T:2010:263, bod 17, a rozsudek ze dne 27. března 2014, Intesa Sanpaolo v. OHIM – equinet Bank (EQUITER), T-47/12, EU:T:2014:159, bod 24].

60 Povinnost uvést odůvodnění může být splněna, aniž by bylo třeba výslovně a vyčerpávajícím způsobem odpovídat na všechny argumenty uplatněné žalobcem za předpokladu, že OÚS uvede skutkové okolnosti a právní úvahy, které mají zásadní význam v rámci systematiky rozhodnutí [viz rozsudek ze dne 23. února 2018, Schniga v. OÚS (Gala Schnico), T-445/16, EU:T:2018:95, bod 28 (nezveřejněný) a citovaná judikatura].

61 Z ustálené judikatury rovněž vyplývá, že požadavek na uvedení odůvodnění musí být posuzován v závislosti na okolnostech projednávané věci. Není požadováno, aby odůvodnění vylíčilo všechny relevantní skutkové a právní okolnosti, jelikož otázka, zda odůvodnění aktu splňuje požadavky článku 296 SFEU, musí být posuzována s ohledem nejen na znění tohoto aktu, ale také s ohledem na jeho kontext, jakož i s ohledem na všechna právní pravidla upravující dotčenou oblast (rozsudek ze dne 29. září 2011, Elf Aquitaine v. Komise, C-521/09 P, EU:C:2011:620, bod 150, a rozsudek ze dne 21. prosince 2016, Club Hotel Loutraki a další v. Komise, C-131/15 P, EU:C:2016:989, bod 47).

62 V projednávané věci ze znění napadeného rozhodnutí vyplývá, že odvolací senát měl za to, že za předpokladu, že OÚS má pravomoc opravit chyby v rejstříku i bez návrhu, nelze proti odmítnutí vykonat tuto pravomoc podat odvolání ve smyslu článku 67 nařízení č. 2100/94. Odvolací senát doplnil, že takové odmítnutí nepředstavuje ani rozhodnutí týkající se zápisu údajů do rejstříku uvedeného v článku 87 daného nařízení nebo jejich výmazu z tohoto rejstříku. Rovněž dospěl k závěru, že čl. 53 odst. 4 nařízení č. 874/2009 se na takový případ neuplatní.

63 Z toho plyne, že odvolací senát odůvodnil své rozhodnutí právně dostačujícím způsobem.

64 První žalobní důvod je tedy třeba zamítnout jako neopodstatněný, a tudíž zamítnout žalobu v plném rozsahu.

K nákladům řízení

65 Podle čl. 134 odst. 1 jednacího řádu se účastníku řízení, který neměl ve věci úspěch, uloží náhrada nákladů řízení, pokud to účastník řízení, který měl ve věci úspěch, požadoval.

66 Vzhledem k tomu, že OÚS požadoval náhradu nákladů řízení a žalobkyně neměla ve věci úspěch, je důvodné posledně uvedené uložit náhradu nákladů řízení.

Z těchto důvodů

TRIBUNÁL (šestý senát)

rozhodl takto:

1) Žaloba se zamítá.

2) Společnost Siberia Oriental BV ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Odrůdovým úřadem Společenství (OÚS).

Marcoulli Iliopoulos Norkus

Takto vyhlášeno na veřejném zasedání v Lucemburku dne 25. června 2020.

Podpisy